676/03

Den 7. juli 2003 blev i sag nr. 60.083:

xxx xxxxxxxxxx
xxxxxxx xxxxx x
xxxx xxxxxxx

mod

Lærerstandens Brand-
forsikring G/S
Farvergade 17
1463 København K

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Lærerstandens Brandforsikring G/S, klager over, at selskabet har opkrævet selvrisiko og ladet præmien stige som følge af et færdselsuheld i Polen.

Selskabet har henvist til, at skadevolderen er ukendt.

Klageren gør gældende, at selskabets sagsbehandlingstid har betydet, at det ikke er muligt at forfølge sagen i Polen.

Selskabet har ved skrivelse af 30/12 2002 til nævnet fremstillet og redegjort for sin afgørelse således:0

> "Vi modtog d. 22.2.2002 en skadeanmeldelse fra vort medlem, hvoraf fremgik, at han var blevet påkørt af et polsk indregistreret køretøj. Modparten forlod stedet uden at identificere sig med navn og adresse, og vort medlems eneste identifikation på modparten var derfor bilens indregistreringsnummer.

Vi har efterfølgende forsøgt at finde ud af ejer- og forsikringsforhold på baggrund af dette, men desværre forgæves, angiveligt som følge af, at der ikke findes et centralt register over registreringsnumre i Polen.

Da vi således ikke kan gennemføre regres for vore udgifter i sagen, har vi været nødsaget til at betragte den som skadetype 3 - jfr. forsikringsvilkårenes pkt. 9.50 - hvilket indebærer, at der skal betales selvrisiko, ligesom præmien stiger.

Dette meddelte vi vores medlem i brev af 10.4.2002, så vi må afvise vort medlems påstand om, at vi har forsinket sagen og dermed forhindret ham i selv at forfølge sagen i Polen.

Efter dette brev kontaktede vort medlem os telefonisk og anmodede om et klageskema til Ankenævnet, som vi sendte til ham. Det nåede åbenbart ikke frem, for vi kan se, at vi har sendt et nyt d. 30.10.02. Herefter modtog vi en klage fra vort medlem dateret d. 5.11.2002, som vi besvarede d. 19.11.2002.

Det er vor opfattelse, at sagen er korrekt behandlet herfra, idet vi har gjort, hvad man med rimelighed kan forvente af os for at identificere modparten. Det er desværre ikke lykkedes, hvilket har de i vilkårene beskrevne konsekvenser."

Klageren anfører over for nævnet, at selskabet ved ikke at afslutte sagen på et tidligere tidspunkt, har givet ham et falsk indtryk af sagens forløb. Dette har ligeledes betydet, at han ikke har foretaget sig yderligere.

Idet selskabet forventede, at sagen ville blive indbragt for Ankenævnet for Forsikring, blev der ikke foretaget noget i relation til opkrævning af selvrisiko og orientering af skadeomfang, da selskabet først ville afvente en eventuel ankenævnsafgørelse. Ifølge selskabet har klageren ikke med rimelighed kunnet få det indtryk, at selskabet ville ændre den afgørelse, som selskabet havde truffet i brevet af 10/4 2002.

Endeligt bemærker selskabet, at man rent faktisk ikke var klar over, at der ikke fandtes et centralt register over registreringsnumre i Polen.

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"**9.50 Skadetype 3. Skader med præmieregulering**

Skader, hvor policen, på hovedforfaldsdagen efter skaden, bliver placeret 2 præmietrin dyrere pr. skade end det trin, der var gældende på skadedatoen.

Det gælder følgende skader:

…

2) Kollisions- og påkørselsskader med ukendt skadevolder.

…

10.00 Selvrisiko

Er forsikringen tegnet med selvrisiko, fremgår størrelsen af policen.

10.10 Selvrisikostørrelse ved skade

…

Ved skadetype 2 og 3 opkræves den på policen anførte selvrisiko."

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen og kan under henvisning til de ovenfor citerede forsikringsbetingelser ikke kritisere, at selskabet har opkrævet selvrisiko og foretaget præmiestigning.

Idet nævnet ikke i øvrigt finder at kunne kritisere selskabets sagsbehandling,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

p.f.v.

Henning Jønsson